

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme "Linea Natura Natur hat immer Stil" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 8., 14., 16., 20., 21., 24., 25. un 27. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 4 626 693)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Natura Selection S.L.

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiska preču zīme "natura selection" (Kopienas preču zīme Nr. 2 016 384) attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 14., 16., 20., 25., 35., 38., 39. un 42. klasē, kā arī citas Kopienas preču zīmes un Spānijas preču zīmes, kas ietver vārdu "natura", attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 14., 16., 20., 21., 24., 25., 27., 28., 35., 39. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo starp pretstatītajām preču zīmēm neesot sajakšanās iespējas

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

paziņota 2009. gada 13. un 16. februārī, kā arī iemeslus, ar kuriem ir pamatota rezolutīvā daļa, tiktāl, ciktāl šī lēmuma grozītā versija ir adresēta prasītājam, vai alternatīvi [atcelt] tā otro punktu;

— pakārtoti samazināt prasītājam ar lēmuma grozītās versijas, kura pieņemta ar 2009. gada 11. februāra Lēmumu C (2009) 863, galīgā redakcija, kura prasītājam paziņota 2009. gada 13. un 16. februārī, 2. pantu uzlikto naudas sodu līdz atbilstošai summai;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājas lūdz daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 12. novembra Lēmuma C (2008) 6815, galīgā redakcija, lietā COMP/39.125 – stikls, ko izmanto automašīnām, ar kuru Komisija konstatēja, ka daži uzņēmumi, tostarp prasītājas, ir pārkāpuši EKL 81. pantu 1. punktu un Eiropas Ekonomikas zonas līguma 53. pantu 1. punktu, sadalot stikla, ko izmanto automašīnām, piegādes līgumus un saskaņojot to cenu politikas un apgādes stratēģijas Eiropas stikla, kuru izmanto automašīnām, tirgū.

Savas prasības pamatojumā prasītājas izvirza astoņus pamatus, kas attiecas:

— tiesību uz [lietas izskatīšanu] neatkarīgā un objektīvā tiesā un tiesību uz nevainīguma prezumpcijas ievērošanu pārkāpumu, jo naudas sodu esot uzlikusi administratīva iestāde, kurai ir gan izmeklēšanas, gan sankciju noteikšanas pilnvaras, kā arī Regulas Nr. 1/2003⁽²⁾ prettiesiskumu tiktāl, ciktāl tajā nav neparedzētas šīs tiesības uz [lietas izskatīšanu] neatkarīgā un objektīvā tiesā;

— prasītāju tiesību tikt uzklausītām pārkāpumu, jo Komisija sacīkstes procesā nav aplūkojusi naudas soda aprēķina metodi, piemērojot 2006. gada Pamatnostādnes naudas soda jomā⁽³⁾;

— EKL 253. panta pārkāpumu, jo apstrīdētais lēmums neesot tiesiski pietiekami pamatots tiktāl, ciktāl Komisija neesot konkrēti paskaidrojusi, pamatojoties uz kurām tirdzniecības [darbībām] tika aprēķināts ar pārkāpumu saistītais apgrozījums;

— Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. panta un sodu individuālā rakstura principa pārkāpumu, kā arī pilnvaru nepareizu izmantošanu, jo 10 % maksimālo robežu būtu bijis jāpiemēro tikai prasītāju apgrozījumam, izslēdzot *Compagnie de Saint-Gobain* apgrozījumu;

— sodu atpakaļejoša spēka aizlieguma principa pārkāpumu, jo Komisija esot piemērojusi ar atpakaļejošu spēku 2006. gada Pamatnostādnes naudas soda jomā, kas izraisīja būtisku neparedzamu naudas sodu līmeņa paaugstināšanu, apstrīdēto lēmumu pamatojot ar šīm Pamatnostādņēm, neskatoties uz faktu, ka tās tika pieņemtas tikai pēc pārkāpuma izbeigšanas;

Prasība, kas celta 2009. gada 13. februārī – Saint-Gobain Glass France u.c./Komisija

(Lieta T-56/09)

(2009/C 90/49)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Saint-Gobain Glass France SA, Courbevoie (Francija), Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG, Aachen (Vācija), Saint-Gobain Sekurit France SAS, Thourotte (Francija) (pārstāvji – B. van de Walle de Ghelcke, B. Meyring, M. Guillaumond un E. Venot, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi⁽¹⁾:

— atcelt grozīto Eiropas Kopienu Komisijas 2008. gada 12. novembra Lēmuma C (2008) 6815, galīgā redakcija, par EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru lietā COMP/39.125 – stikls, ko izmanto automašīnām, versiju, kura pieņemta ar 2009. gada 11. februāra Lēmumu C (2009) 863, galīgā redakcija, kura prasītājam

- samērīguma principa pārkāpumu, nosakot pārāk lielu, nesamērīgu un ar preventīvo mērķi nepamatojamu naudas sodu;
- Regulas Nr. 1/2003 23. panta pārkāpumu un pamatojuma neesamību, jo Komisijai nebija tiesību pamatoties uz diviem recidīva gadījumiem, kuri apstrīdētajā lēmumā tiek uzskatīti par nozīmīgiem, sakarā ar to, ka prasītājas neesot neviena no šiem abiem lēmumiem adresātes;
- kļūdu tiesību piemērošanā un novērtēšanā, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. panta a) apakšpunktu un 3. punktu, jo Komisija, aprēķinot naudas sodu, neesot ņēmusi vērā to, ka prasītājas nav apstrīdējušas faktu svarīgumu.

- (¹) Ar grozījumiem, kas sakarā ar Komisijas pieņemtajiem apstrīdētā lēmuma labojumiem ir izdarīti pēc prasības celšanas.
- (²) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).
- (³) Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 18. februārī – Soliver/Komisija

(Lieta T-68/09)

(2009/C 90/50)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Soliver NV, Roeselare (Beļģija) (pārstāvji – H. Gilliams un J. Bocken, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 1. pantu Komisijas 2008. gada 12. novembra Lēmumā lietā COMP/39.125-Automašīnu stikls, ciktāl tajā noteikts, ka prasītāja laikposmā no 2001. gada 19. novembra līdz 2003. gada 11. martam ir piedalījusies šajā lēmumā konstatētajā pārkāpumā;
- atcelt 2. pantu Komisijas 2008. gada 12. novembra Lēmumā lietā COMP/39.125-Automašīnu stikls, ciktāl ar to prasītājai noteikts naudas sods EUR 4 396 000 apmērā;
- alternatīvi, būtiski samazināt prasītājai noteikto naudas sodu;

- katrā ziņā piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja vispirms norāda uz EKL 81. panta un EEZ 53. panta pārkāpumu un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, kā arī acīmredzami kļūdainu faktu novērtējumu. Prasītāja norāda, ka apstrīdētajā lēmumā kļūdaini norādīts, ka laikposmā no 2001. gada 19. novembra līdz 2003. gada 11. martam prasītāja piedalījās apstrīdētā lēmuma 1. pantā konstatētajā pārkāpumā.

Otrkārt, prasītāja norāda, ka Komisijas izmantotais apgrozījuma apjoms nav pamatots, tas neatbilst Pamatnostādņem naudas soda aprēķināšanai, neļauj prasītājai sevi aizstāvēt, ir pretrunā nevainīguma prezumpcijai un pārkāpj vienlīdzīgas attieksmes principu.

Treškārt, prasītāja norāda uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, samērīguma principa pārkāpumu, Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai pārkāpumu, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu. Kā uzskata prasītāja, aprēķinot prasītājas naudas soda pamatsummu, Komisija izmantoja pārmērīgi lielu apgrozījuma apjoma procentu.

Ceturtkārt, prasītāja norāda uz samērīguma principa pārkāpumu, vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, kā arī acīmredzami kļūdainu faktu vērtējumu tādējādi, ka Komisija pareiznāja prasītājas apgrozījumu ar gadu skaitu, kurus, kā tiek apgalvots, prasītāja esot piedalījusies apstrīdētā lēmuma 1. pantā konstatētajā pārkāpumā.

Piektkārt, prasītāja norāda uz atpakaļejošā spēka aizlieguma pārkāpumu. Kā uzskata prasītāja, Komisija piemēro 2006. gada pamatnostādnes (¹) apgalvotajam pārkāpumam, kurš beidzās pirms šo pamatnostādņu spēkā stāšanās.

Sestkārt, prasītāja norāda uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, samērīguma principa pārkāpumu, kā arī acīmredzami kļūdainu faktu vērtējumu tādējādi, ka Komisija palielināja prasītājas naudas soda pamatsummu par papildu 16 % no apgrozījuma.

Septītkārt, prasītāja norāda uz EKL 81. panta un Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai pārkāpumu, jo, aprēķinot prasītājas naudas sodu, Komisija atteicās ņemt vērā vairākus prasītājas vainu mīkstinošus apstākļus.

(¹) Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2006, C 210, 2. lpp.)